

मन्त्राभिर्नो नवतिरप्यरेणेच । ज्ञेयान्नोपगताभी रेखा-
भिरशोतिवर्षाः । पञ्चभिराहुः सप्ततिरेकापावस्ति-
ताभिरपि षट् । वज्ररेखेयं यतार्धं चत्वारिंशद्व
वक्राभिः । त्रिंशद्वृत्तमभिर्दिशतिकश्चैव वाय-
वक्राभिः । क्षुद्राभिः स्रक्सायुधैर्नामिचान्तरे कल्पम् ।
परिलयल्लभैर्भोग्यान्मन्त्राकारैः शिरोभिरवनीशः ।
चिपिटैः पितृमातृजाः करोटिपरिषां चिरानुसृत्युः ।
वटमूर्धो ध्यानवृत्तिर्दिशकः पापकृद्भयैकः । निम्नं
तु शिरो महतां वज्रनिम्नमनच्छेदं भवति । एकेवमथैः
स्निग्धैः कण्ठैराहुश्चितैरभिजायः । ऋद्धिभिर्न चाति-
वज्रभिः ज्ञेयैः सुखमाग्नयेन्द्रो वा । वज्रमूढविजय-
कपिकाः क्लृप्तस्तुटितापपदवस्तुसाच । सतिस्तुटिवा-
चातिवनाच मूर्धजा विजयोनानाम् । वद्वद्वगात्तं वृत्तं
मांसविहीनं शिरावनत्तं च । तत्तदनिष्टं प्रोक्तं
विपरीतमतः शुभं सर्वम् । त्रिषु विदुषो गम्भीर
क्षिप्तेव बहुजतचतुर्हस्तैः । वज्रसु रक्तो राजा
यंचस दीर्घच स्रक्साच । उरो वजाटं वद्वं च दुर्गं
विस्तीर्णमेतस्मिन्प्रत्ययं प्रयत्नम् । नाभिः स्वरः सन्तति
प्रदिष्टं गम्भीरमेतस्मिन्प्रत्ययं नराणाम् । वज्रोऽथ
कक्षा नखनासिकायां कक्षाटिका चेति बहुजतानि ।
सुस्तानि चत्वारि च विदुषुऽप्यपीवा च भङ्गे च
हितप्रदानि । नेत्रान्नावाक्षरतास्त्रयोऽलिङ्गा रक्ता
नखाच सखु वज्र सुखावहानि । स्रक्साणि वज्र दश-
नाकुलिपर्वकेशाः शार्कं तपसा करदृष्टाच न दुःखिता-
नाम् । इहलोचनवाक्छनासिकाः क्षमबोरन्तरमल पञ्च-
नम् । इति दीर्घमिदं तु पञ्चकं न सवत्सेव नखान-
भूयताम् (इति खेत्तम्) । “काया शुभाशुभफलानि
निवेदयन्ती लज्जा मनुष्यपशुपक्षिषु वज्रपक्षैः । तेजो-
शुभान् बहिरपि प्रविकाशयन्ती दीपप्रभा स्फटिकरत्न-
वटस्ति तेव । स्निग्धजित्पङ्कजचरोमवेष्टाया सुगन्धा
च नहीवस्तुताः । दृष्ट्यर्थकाभाभ्युदयान् करोति पर्वस्य
चाह्वन्यहनि प्रवृत्तिम् । स्निग्धा चिताच्छहरिता
नयनाभिराभा सौभाग्यमार्दवस्रक्साभ्युदयान् करोति ।
सर्वोर्ध्वसिद्धिजननी जगन्नीव चाप्याः कायाः फलं तदु-
भृतां शुभमादधाति । चक्षुः ५४ व्या पद्मरेमग्निउर्ध्वं
युक्ता तेजोविक्रमैः सप्रतापैः । आग्नेयोतिश् प्राचिनी-
स्त्राज्जवाय क्षिप्रं चिद्विं वाक्छितायैश्च चक्षे । सजिन-
चक्षुष्यया पापगन्धाऽनिबोत्वाऽ जगन्ति यथवन्मन्त्राभ्य-

नवीर्धनाशान् । स्फटिकवद्वयक्षया भाग्यवृत्तात्तु दारा
निधिरिव नमनोत्पाद्येयसां स्रक्खर्षा । कायाः क-
नेष कृजवाग्ननिवात्तरोत्वाः जेषिद्वदन्ति दय ताव
वजाहृपूर्णा । सुवीर्यनाभयवद्वतयमोक्षुपानां दृष्ट्यास्तु
वज्रपक्षैरिति तद्वयावः” (इति काया) । “वरिष्ठप-
रयोऽभेरीवद्वृत्तिर्दिशद्दिग्निःक्षमा भूपाः । गर्दभजर्जर-
जराच धनतोऽवद्वयताः” (इति स्वरः) । “वज्र भवन्ति
च दारा मेदोमन्त्रात्पमस्त्रियुक्ताणि । दधिर्न मांसं
चेति प्राण्यन्तां तद्वयावचक्षम् । तास्त्रोददन्पाशो-
लिङ्गानेतान्पायुकरपरचैः । रक्तैस्तु रक्तवारा वज्र-
स्रक्खर्षितायैवस्तुताः । स्निग्धतत्ता धनिनो ऋद्धिभिः
सुभगा विजयवाक्छर्षभिः । लज्जामेदःवाराः सुय-
रीराः पुनर्विजयुक्ताः । स्रक्सास्त्रिस्त्रिस्तो रक्तवान्
विद्यान्तः सुहृदपच । वज्रपुनःस्रक्साः सुभगा विद्वांसो
हृदपच । उपचितदेहो विद्वान् धनी सुहृदपच
मांसवारो यः । (इति स्वरः) वज्रात इति च सुस्त्रि-
स्रक्खिता सुहृदमुक्तो ज्ञेयाः” (इति संज्ञाः) । स्त्रि-
पञ्चस्र वज्रोपागलिङ्गादन्नेनमन्त्रस्यः । सुतपम-
सौभाग्ययुताः स्निग्धैस्तैर्निर्धना कक्षैः” (इति खेत्तम्) ।
“युतिमान् सर्वैः स्निग्धः चितिपायां मध्यमः सुतार्ध-
वताम् । स्रक्खो वनहीनार्गां शुभः शुभदो न स्रक्खीर्षः”
(इति सर्वैः) । “साध्यमनूकं वज्राद् गोदमयादूर्ध्वसिद्धि-
गवद्वृत्तः । अमतिहतप्रतापा जितरिषवो मानवे-
न्द्राच । वागदमस्त्रिमेवराहाजतस्त्रयदमाः सुतार्धवज्र-
मात्रः । गर्दभकरमप्रतिमेष्टैः शरीरैश्च निःस्रक्खताः”
(इत्यनूकम्) । “अष्टमत्तं प्रवृत्तिः परिषां चतुरशीति
रिति पुंसाश्च । सक्तममहीनाममकुलवज्रप्रा क-
क्षामेन” (इत्युन्नामम्) । “भारापतहः सुहृदमात्रं सुविदो-
ऽतो दुःखभाग्यमयः । भारोऽतीवाधानास्रक्खीर्षः
सर्वपरशीशः । विंशतिवर्षां शरीरे पुरुषः स्रक्खु पञ्च-
विंशतिरिन्द्रैः । स्रक्खेति मानोऽन्नायं जीवितमाने
चतुर्थे वा” (इति मानम्) । “भूजलशिखरनिवात्तरसर-
नररजःपिशाचकतिरक्षाम् । जगन्नेन भवति पुरुषो
चक्षुषमेतदुभयज्ज्ञेयम् । सहीक्षमादः शुभपुन्यगन्धः
स्रक्खोगवान् सुहृदमः स्त्रिस्त्रि । तीक्ष्णभावो वज्रतोय-
पायी प्रियाभिराजो रक्तोजगन्ध । वायोः क्षमावेन
चक्षुः क्षमश्च क्षिप्रं च कोपस्य वयं प्रवाति । अमति-
निष्ठो विद्वताश्चः शब्दगतौ कुम्भः सुमिरा ।